

ændringer, blev afgiften ved loven af 23. marts 1934 fastsat således: afgiften beregnedes med 10 pct., når indskudssummen ikke oversteg 50 999 kr. For hvert hele tusinde kroner, hvormed indskudssummen oversteg 50 000 kr., forhøjedes afgiftsprocenten med $\frac{1}{10}$ pct., således at den forhøjede afgiftsprocent blev erlagt af det fulde indskudsbeløb. Afgiften kunne dog ikke overstige 20 pct. af indskudssummen, hvilket betød, at der af indskudssummen på 150 000 kr. og derover altid skulle svares 20 pct. i afgift. Af afgiftsbeløbet skulle statskassen afgive 10 pct. til vedkommende amts- eller købstadkommune.

Efter loven af 15. marts 1947 skulle den i overensstemmelse med de foranstående regler beregnede afgift svares med et tillæg af 5 pct., hvilket tillæg udelt tilfaldt statskassen. Det betød, at minimumsafgiften blev 15 pct. og maksimumsafgiften 25 pct.

Disse afgiftsregler viste sig imidlertid uhensigtsmæssige og førte i mange tilfælde til et for vedkommende forening ubilligt resultat. Dette skyldtes navnlig den omstændighed, at progressionen i afgiften ikke var gennemført ved en glidende skala, men på den måde, at den afgiftsprocent, som dagens samlede indskudssum efter sin størrelse betingede, skulle beregnes af hele indskudssummen.

Det blev fra de pågældende foreningers side med styrke gjort gældende, at deres økonomiske forhold ikke mindst som følge af den stedfundne stigning af udgifterne til barnernes drift og løbenes afholdelse var blevet forringet i en sådan grad, at en ændring af afgiftsreglerne var påtrængende nødvendig.

Ved nærværende lovs § 2 indføres derfor *en glidende skala* for afgiftens beregning med sådanne satser, at resultatet bliver en *nedsættelse af afgiften*, der navnlig vil komme de baner tilgode, hvor omsætningen kun er af ringe størrelse, eller hvor de nugældende afgiftsregler har virket særlig ubilligt.

I sæsonen 1949 har totalisatorafgiften andraget ialt 8,8 mill. kr., hvoraf statskassens andel udgør 8,1 mill. kr.